

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.708/2022/5/II.

A felperes:

felperes, felperes címe.

A felperes képviselője:

Schiffer és Társai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Schiffer András ügyvéd

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Z. Tóth Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző dr. Szalay-Tóth Katalin ügyvéd

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 27.P.22.911/2021/13.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 200.000 (kétszázezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak 80.000 (nyolcvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Felhívja a felperest, hogy a fellebbezési illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára az esedékesség napjáig fizesse be.

A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a párt (párt) politikusa, elnökségi tagja, önkormányzati képviselő. Az alperes a hetilap internetes sajtótermék kiadója.

Az országos, illetve európai parlamenti képvisellel rendelkező ellenzéki pártok 2021 őszén előválasztást rendeztek a 2022-es országgyűlési választáson induló ellenzéki egyéni választókerületi jelöltek kiválasztására. A felperes az előválasztáson a megye 1. számú (települési) választókerületében indult a párt által támogatott képviselőjelöltként, mellyel összefüggésben tett feddhetetlenségi nyilatkozatának 6. pontja az alábbiakat tartalmazta:

„Nincsen offshore cég - vagyis a 1996. évi LXXXI. törvény meghatározása szerint ellenőrzött külföldi társaság – sem az én, sem a velem egy háztartásban élő hozzátartozóm tulajdonában.”

Az alperes által kiadott hetilap internetes sajtótermék 2021. szeptember hó 23-án „cikk címe” című cikke – egyebek mellett – az alábbiakat tartalmazta:

„Igazan kínos helyzetben (...) csak azok a megye 1. sz. (települési) választókerületében szavazók vannak, akik szeretnének előválasztani, de egyben szakítanának is az „óbaloldallal”, valamint – a település²i személy¹-ügyhöz mérhető – feddhetetlenségi problémákkal. A régóta párt² személy² ellen ugyanis egy offshorelovag-nyanus párt-s, bizonyos felperes indul. Miért mondjuk, hogy felperes gyanús? A személy³ista jelölt 2021. július 26-án aláírt egy előválasztási feddhetetlenségi nyilatkozatot, amelyben úgy nyilatkozik, nincs offshore

vállalkozás az ő vagy a családja tulajdonában. S lássunk csodát, épp ugyanezen a napon szállt ki - a néhány héttel korábban leadott életrajza szerint általa vezetett - cég1 Kft.-ből egy olyan, állam állambeli offshore-helyszínre bejegyzett vállalkozás (cég2) amelynek ő az aláírási joggal rendelkező képviselője.”

A fenti cikk megjelenésének másnapján, 2021. szeptember hó 24. napján ugyanebben a témában „cikk címe2” címmel újabb írás jelent meg, mely – többek között – az alábbiakat tartalmazta:

„Az ügy politikai tétje megítélésünk szerint azért magas, mert felperes nyilvánvalóan megsértette az általa is aláírt előválasztási feddhetetlenségi nyilatkozatban foglaltakat, amely szerint nincs offshore vállalkozás az ő vagy a családja tulajdonában – és az előválasztási folyamat komolyan vehetősége múlik azon, hogy lesz-e ennek bármiféle következménye.”

2021. szeptember hó 28-án ugyancsak a hetilap internetes portálon jelent meg „A párt és a párt3 koalíciója megmentette felperest, de nyomozás indulhat az offshore ügyben” című írás, mely – többek között – az alábbiakat tartalmazta:

„Noha az Országos Előválasztási Bizottság tegnap – a párt és a párt3 összefogásának köszönhetően, az párt4 és a párt5 tartózkodása mellett – elutasította a megyei 1. (települési) választókerületében induló felperes ellen benyújtott etikai indítványt, még azért nem kerülhet pont a hetilap által feltárt ügy végére. A személy3-párt elnökségi tagja ugyanis a bizottságnak írt levelében elismerte, hogy bő 11 évig egy offshore vállalkozás képviselőjeként működött, ám a tulajdonosi mivoltáról készült, általa aláírt dokumentumot ma már „hibásnak” mondja. felperes lényegében strómanként írja körül magát, és azt állítja, van egy nála is ténylegebből tulajdonosa az offshore vállalkozásnak - de nem árulja el, kicsoda.” (...)

„Emlékeznek még, hogy kezdődött felperes offshore kálváriája? A párt települési jelöltje, a párt elnökségének tagja 2021. július 26-án aláírt egy előválasztási feddhetetlenségi nyilatkozatot, amelyben úgy nyilatkozik, nincs offshore vállalkozás az ő vagy a családja tulajdonában. Noha - mint a hetilap kiderítette - épp ugyanezen a napon egy állam állambeli offshore-helyszínre bejegyzett társaság (cég2) képviselőjében járt el, sőt idén nyáron még az amerikai cég tulajdonosaként tüntette fel magát a magyar cégbíróságon iktatott hivatalos dokumentumok szerint.”

A felperes ügyvezetése alatt álló cég1 Kft. alapítója a állam-i (USA) illetőségű cég2 (cég2) volt, mely társaságnak 2021. július 26-i lemondásáig a felperes volt az igazgatója és kézbesítési megbízottja. Ugyanezen a napon a cég2 cég1 Kft.-ben levő üzletrészét értékesítette személy5nek, mely ügyletről szóló alapítói határozatot a felperes a cég2 képviselőjeként írta alá.

A cégiratok között elfekszik cég2 2021. február 8. és 2021. június 8. napján kelt alapítói tagi határozata és felhatalmazása, melyet a felperes írt alá s melyben magát a cég2 tagjaként, tulajdonosaként tüntette fel.

A felperes 2021. szeptember 27. napján határozat kijavítása iránti kérelmet nyújtott be az cég1 Kft.-t nyilvántartó cégbírósághoz, bejelentve, hogy a változásbejegyzési kérelmek mellékleteként benyújtott dokumentumokban elírás történt, tévesen került sor felperes tagként való feltüntetésére.

[2] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő jogát azzal, hogy a kiadásában megjelenő hetilap internetes portálon 2021. szeptember 24-én megjelent „cikk címe2” című írásában a cikk címében és „az ügy politikai tétje megítélésünk szerint azért magas, mert felperes nyilvánvalóan megsértette az

által is aláírt előválasztási feddhetetlenségi nyilatkozatban foglaltakat, amely szerint nincs offshore vállalkozás az ő vagy a családja tulajdonában – és az előválasztási folyamat komolyan vehetősége múlik azon, hogy lesz-e ennek bármiféle következménye” kijelentésével valótlannul állította a felperesről, hogy hazudott és valótlannul tartalmú feddhetetlenségi nyilatkozatot tett;

továbbá azzal, amikor a 2021. szeptember 23-án ugyancsak a hetilap internetes portálon megjelent „cikk címe” című írásában a „[m]iért mondjuk, hogy felperes gyanús? A személy³ista jelölt 2021. július 26.-án aláírt egy előválasztási feddhetetlenségi nyilatkozatot, amelyben úgy nyilatkozik, nincs offshore vállalkozás az ő vagy a családja tulajdonában. S lássunk csodát, épp ugyanezen a napon szállt ki a – néhány héttel korábban leadott életrajza szerint általa vezetett – cég¹ Kft.-ből egy olyan, állam állambeli offshore-helyszínre bejegyzett vállalkozás (cég²) amelynek ő az aláírási joggal rendelkező képviselője” kijelentésével valós cégjogi tényeket abban a hamis színben tüntetett fel, mintha hazudott volna és valótlannul tartalmú feddhetetlenségi nyilatkozatot tett volna;

valamint azzal, amikor a 2021. szeptember 28-án ugyancsak a hetilap internetes portálon megjelent „A párt és a párt³ koalíciója megmentette felperest, de nyomozás indulhat az offshore ügyben” című írásában az „[e]mlékeznék még, hogy kezdődött felperes offshore kálváriája? A párt települési jelöltje, a párt elnökségének tagja 2021. július 26-án aláírt egy előválasztási feddhetetlenségi nyilatkozatot, amelyben úgy nyilatkozik, nincs offshore vállalkozás az ő vagy a családja tulajdonában. Noha – mint a hetilap kiderítette – épp ugyanezen a napon egy állam állambeli offshore-helyszínre bejegyzett társaság (cég²) képviselőjében járt el, sőt idén nyáron még az amerikai cég tulajdonosaként tüntette fel magát a magyar cégbíróságon iktatott hivatalos dokumentumok szerint” kijelentésével valótlannul híresztelte a felperesről, hogy hazudott és valótlannul tartalmú feddhetetlenségi nyilatkozatot tett.

A felperes – a jogsértés megtörténtének megállapításán túl – kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől.

A felperes kérte továbbá az alperes elégtételadásra kötelezését, oly módon, hogy az alperes levélben kérjen elnézést az alperestől és a levél tartalmát, valamint az ítélet rendelkező részét 30 napra helyezze el a hetilap internetes hírportál nyitó oldalán, valamint a hetilap hivatalos facebook-oldalán, ezt követően pedig a kifogásolt közlést hordozó cikkek elérhetőségéig biztosítsák a közzétett levélhez és ítéleti rendelkező részhez való hozzáférést a nyilvánosság számára.

Kérte az alperes kötelezését 1.000.000 forint sérelemdíj és ezen összeg után 2021. szeptember 28. napjától a kifizetésig járó kamata és felszámított perköltsége megfizetésére is.

[3] Az alperes a felperes keresetének elutasítását és perköltségben való marasztalását kérte.

Az alperes érvelése szerint a felperesi feddhetetlenségi nyilatkozat kiadásának időpontjában (2021. július 26.) a cégnyilvántartásba benyújtott cégiratok – jelesül a cég² 2021. február 8. napján és június 8. napján kelt alapítói határozatai – egyértelműen azt tartalmazták, hogy a felperes tulajdonában áll az offshore cégnek minősülő cég², következésképpen közhiteles nyilvántartási adatok támasztják alá állítása valóságát. Értékelése szerint semmilyen relevanciája nincs annak, hogy a felperes később a fenti cégiratok kijavítását kezdeményezte a cégbíróságnál, különös tekintettel arra, hogy a felperes állítását pusztán az érintett felek nyilatkozatával és nem közhiteles nyilvántartásból – így különösen állam állam cégbíróságától – származó okiratokkal igazolta.

Az alperes előadása szerint a felperes és személy⁵ lakcímének azonossága (felperes címe. szám, sz.), valamint az, hogy ez az ingatlan a felperes kizárólagos tulajdonát képező cég⁴. tulajdonában áll felveti a nevezettek közötti hozzátartozói viszony vélelmét is, melyből szintén az következik, hogy a felperes feddhetetlenségi nyilatkozata nem fedi a valóságot.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 forint perköltséget, továbbá külön felhívásra a Magyar Államnak 60.000 forint meg nem fizetett illetéket.

Határozatának indokolásában ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:45. § (2) bekezdését, a 2:51. § (1) bekezdését, továbbá a 2:52. §-át.

Kiemelkedő jelentőséget tulajdonított a felperes közéleti szereplői mivoltának, melynek következtében a közéletet érintő tevékenységével összefüggésben fokozottan köteles tűrni a személyét érintő kritikus állításokat, melybe szűk körben beletartozik még a valótlan állítások túrésének kötelezettsége is, hivatkozott a 7/2014. (III. 7.) AB határozat [50] pontjára.

A 2021. szeptember 23-án megjelent írásban foglaltakkal kapcsolatosan rögzítette, hogy az a tényállítás minősül a valóság hamis színben történő feltüntetésének, mely önmagában valós, de a valóság teljes kibontásához további való tények közlése is szükséges, melynek elmaradása tartalmilag fogyatékos, a valóságot elferdítő, azt hamis színben feltüntető közlést eredményez.

Ennek megfelelően a valóság hamis színben történő feltüntetésére vonatkozó igény megalapozottságának alapfeltétele azon való tények megjelölése (és bizonyítása), melyek elhallgatása következtében hiányos (tartalmilag fogyatékos), a valóság elferdítésére alkalmas a közölt, önmagában a valóságnak megfelelő tényállítás. A fenti levezetésből következik az is, hogy a valóság hamis színben történő feltüntetését nem eredményezheti a való tényekre vonatkozó véleménynyilvánítás.

Elhallgatott – azaz a valóság kibontásához szükséges – további tényekre maga a felperes sem hivatkozott. Azaz nem volt olyan felperesi állítás, hogy az alperes elhallgatott volna a nem vitatottan valós cégjogi tényen (jelesül, hogy a felperes a feddhetetlenségi nyilatkozatának megtétele napján szállt ki az ügyvezetése alatt álló cég¹ Kft.-ből a felperes által képviselt cég²) túlmenő olyan valós tény, mely közlésének elmaradása a valóságot hamis színben történő feltüntető állítást eredményezett. Ebből egyenesen következik, hogy elviekben kizárt a kifogásolt közlés valóság hamis színben történő feltüntetéseként való értelmezése.

Rögzítette, miszerint a felperes arra alapozta a valóság hamis színben történő feltüntetése iránti igényét, hogy az alperesi cikk úgy tüntette fel a személyét, mintha hazudott volna és valótlan tartalmú feddhetetlenségi nyilatkozatot tett.

A bizonyíthatósági teszt alkalmazásával megállapította, hogy a kifogásolt alperesi állítás – mellyel a felperesi értelmezéssel ellentétben nem hazugnak, hanem gyanúsnak minősítette, hogy a 2021. július 26-án feddhetetlenségi nyilatkozatot aláíró felperes ugyanezen a napon offshore vállalkozás képviseletében is eljár – véleménynyilvánítás, mert az alperesi újságíró szubjektív megítélésén alapuló értékelése a felperest érintő történések egymásra vetített értékelése. Az alperesi véleménynyilvánítás ténybeli megalapozottsága következik abból, hogy a gyanúsnak minősített felperesi magatartások alapját képező tényállításokat a felperes nem tette vitássá. Véleménynyilvánítás nem alapozhat meg valóság hamis színben történő feltüntetésére alapított igényt, következésképpen ezen okból is megalapozatlan a fentiek

szerinti felperesi igény. Kiemelte, hogy az alperesi cikk a valóságnak megfelelően ismertette a feddhetlenségi nyilatkozat és a felperes képviselőként történő eljárásának tartalmát.

A második, 2021. szeptember 24-én közölt cikkben megjelentek vonatkozásában előrebocsátotta, hogy a felperesi értelmezéssel ellentétben az alperes nem azt állította, hogy „hazudott”, hanem azt, hogy „megsértette a feddhetlenségi nyilatkozatban foglaltakat.” Az alperesi megfogalmazás szélesebb értelmezésre ad lehetőséget, nem csak azt jelentheti, hogy a felperes nem mondott igazat, hanem azt is, hogy a cég2 képviselőjeként való eljárása nem egyeztethető össze a feddhetlenségi nyilatkozat kiterjesztő értelmezésű tartalmával, jelesül, hogy a felperesnek és családtagjának nincs köze offshore vállalkozáshoz.

A kifogásolt alperesi közlés valóságtartalmát az annak megjelenésekor rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kell megítélni. A cikk megjelentetésekor, 2021. szeptember 24-én a közhiteles cégnyilvántartásban felperes által benyújtott cégiratok – a cég2 2021. február 8. és 2021. június 8. napján kelt tagi határozata és felhatalmazása – egyértelműen azt tartalmazta, hogy a felperes ezen cég tagja, tulajdonosa. Csak a fenti írás megjelenését követően, 2021. szeptember 27. napján nyújtotta be a felperes a cégnyilvántartásba kijavítás iránti kérelmét, amit a bíróság tudomásul vett a cég iratai között elhelyezett, mivel annak intézése nem igényelt cégnyilvántartásba történő bejegyzést.

A fentiekben részletezett cégnyilvántartási adatok kellő ténybeli alapjául szolgálnak a kifogásolt alperesi közlésnek, mert azokból egyértelműen az következik, hogy a felperes cég2 tagja, tulajdonosa. Irreleváns az alperesi közlés jogszerűségének megítélésével összefüggésben az, hogy a felperes utóbb a cégnyilvántartásba általa benyújtott iratok tartalmának kijavítását kérte.

Kiemelte, hogy a sajtó nem köteles a közhiteles cégnyilvántartási adatok ellenőrzésére, ennek megfelelően az alperes nem lett volna köteles az cég1 Kft. cégtörténetének tanulmányozására, ezért utasította el a felperes ezen gazdasági társaság cégmásolata bizonyítékként történő benyújtásának bevárására és értékelésére vonatkozó indítványát.

A harmadik, a 2021. szeptember 28. napján megjelent közlések vonatkozásában visszautalt az első és második írás vonatkozásban kifejtettekre, ezért a keresetet e körben is elutasította.

Kiemelte, hogy a perbeli jogkérdés megítélésével összefüggésben nem volt relevanciája a felperes és személy5 közötti hozzátartozói kapcsolat megítélésének.

A perköltségről a Pp. 83. §-a alapján rendelkezett.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és az alperes keresete szerinti marasztalását, továbbá perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

Előadta, hogy az elsőfokú ítélet figyelmen kívül hagyta a 7/2014. (III. 7.) AB határozat azon elvi tételét, mely szerint a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt és azt, hogy a közéleti szereplők is igényelhetnek jogi védelmet a hamis tényállításokkal szemben. Az értékítéletekkel szemben a tényállítások mindig olyan konkrétumot tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető. Hamis tény állításával, vagy híresztelésével szemben már csak akkor véd a véleménynyilvánítás szabadsága, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról és foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el. Az elsőfokú bíróság a magyar nyelv bevett szabályaival ellentétesen tett különbséget a „hazudott” és a „megsértette a feddhetlenségi nyilatkozatban foglaltakat” jelentése között. Ha egy nyilatkozat tényállítást tartalmaz, úgy a

tényállításban foglaltakat akkor lehet megsérteni, ha a nyilatkozó valótlanul tényt állít, tehát hazudik.

Az elsőfokú bíróság iratellenesen érvel az indokolás [30] pontjában a fedhetetlenségi nyilatkozat kiterjesztő értelmezési tartalma mellett. A tanúk és a felperes személyes meghallgatásával fel lehetett volna tární a fedhetetlenségi nyilatkozat keletkezésének körülményeit, így azt is, hogy annak 6. pontját szándékosan szűken fogalmazták meg, annak kiterjesztő értelmezésű tartalma mellett érvelni teljesen önkényes, iratellenes.

Az ítéleti indokolás [33] pontja első mondata, amikor „nyilvános cégadatokra”, majd a második mondata egyenesen „bejegyzett cégadatokra” utal, azt a hamis látszatot kelti, mintha a felperes bármikor, bármelyik említett cégnek, bármelyik állam cégnyilvántartásában tulajdonosként, tagként lett volna feltüntetve. Tisztázást nyert a perben, hogy a hivatkozott cégjogi nyilatkozatot tulajdonos eleve nem is tehette meg, csak az adott cég vezető tisztségviselője. Az elsőfokú bíróság ítélete egyértelműen nem tér ki a tárgyaláson kifejtett azon álláspontjára, mely szerint a hivatkozott és tévedésből tagként jegyzett cégjogi jognyilatkozatokat a hatályos cég- és polgári jogi szabályok alapján a felperes kizárólag vezető tisztségviselői minőségében tehette meg. A február 8. és június 8-án kelt cégiratokat jogszerűen tag, tulajdonos a Ptk. alapján elő sem terjeszthette. Az első kérdés, amit tehát e körben az eljáró bíróságnak hivatalból vizsgálnia kellett volna, hogy a hivatkozott cégiratokat jogszerűen tagi, tulajdonosi minőségében bárki jegyezhet-e. Ezt a kérdést azonban az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, holott erre a kérdésre egyértelműen nemleges a válasz. A következő kérdés az, hogy ezen jogi tény az alperesi újságírónak a foglalkozása által megkívánt körütekintést figyelembe véve kellett-e ismernie. Álláspontja szerint a kérdésre egyértelmű igenlő a válasz. Ha a felperes empirikusan igazolható, vagy cáfolható jogi tényekről nyilatkozott a fedhetetlenségi nyilatkozatban, akkor a nyilatkozat valóságosságáról, vagy valótlanosságáról szóló nyilatkozat is tényállításnak minősül. Az elsőfokú ítélet indokolása az alperesi tényállítás alátámasztására olyan cégiratokat, tagi, tulajdonosi pozíció megjelölést fogadott el, ami az eljáró bíróság és a foglalkozása által megkívánt körütekintést gyakorló újságíró számára egyaránt nyilvánvalóan alkalmatlan arra, hogy a nyilatkozó személy az adott jognyilatkozatot érvényesen megtegye.

[6] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perkoltségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta az anyagi jogot és utasította el a felperes keresetét. Tényként állapítható meg, hogy a felperes ugyanazon a napon tette mind a fedhetetlenségi nyilatkozatot, mind pedig az offshore vállalkozás képviselőtében tett nyilatkozatot és a csak utóbb, amikor a gyanúnak mondható helyzetet feltárta, kezdeményezett a cégbíróságnál egy saját tévedése korrigálására irányuló eljárást. A kifogásolt közléseket a teljes szövegkörnyezetből kiragadva értelmezte a felperes. Következtetésként jutott arra, hogy a felperes hazudott, de nem ezen volt a hangsúly, hanem azon, hogy a fedhetetlenségi nyilatkozat egészére, melynek részét képezte annak 6. pontja, egyértelműen nyilatkozott úgy, hogy vele szemben kizáró ok nem áll fenn, holott a nyilatkozat aláírása napján általa sem vitatottan egy offshore vállalkozással összefüggően tett intézkedést magyar hatóság felé. A felperes közéleti szereplőként magasabb tűrési kötelezettséggel rendelkezik, nem magánéleti szereplésével összefüggő magatartása képezte a cikk lényegét. A közhiteles nyilvántartásnál elfekvő iratok alapján a cikkben közöltek a valóságnak megfelelnek, az elsőfokú bíróság által használt, bejegyzett cégadatok kifejezés összefoglaló jellegű és nem kelt hamis látszatot. Valamennyi, a felperes által kifogásolt közlés tekintetében okirati bizonyítékot csatolt. A felperes a kereset megindítása előtt nem volt

elzárva attól, hogy azon cégiratokat, amelyek alkalmasak lehetnek volna keresete jogalapja tekintetében a fedhetetlenségi nyilatkozatban foglaltak alátámasztására, nem csatolta. A felperes által aláírt iratokból viszont az állapítható meg, hogy azokat nem vezető tisztségviselőként, hanem tulajdonosként írta alá.

A cikkek megjelenése után, 2021. szeptember 27-ei keltezéssel terjesztett elő a felperes kijavítás iránti kérelmet a cégbíróságnál, nyilvánvaló elírásra hivatkozással. Amennyiben a változásbejegyzésénél elírás történt a felperes tulajdoni minőségét illetően és erre a felperes az alperesi cikkek után jött rá, akkor a jelen perben érvényesített felperesi igény egyáltalán nem értelmezhető, hiszen nem az alperes közölt valótlan tény, vagy tüntetett fel cégjogi tényeket hamis színben, hanem a felperes nem járt el kellő gondossággal.

[7] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[8] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felek sem hivatkoztak. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, mivel az érdemben helyes.

[9] A jogvita elbírálása szempontjából az bírt meghatározó jelentőséggel, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes előbb 2021. február 8-án, majd június 8-án is iratokat írt alá, ahol magát a cég2 tagjaként, tehát a tulajdonosaként tüntette fel, és ezek az iratok benyújtásra kerültek a magyar cégbírósághoz. 2021. július 26. napján a felperesi ügyvezetés alatt álló cég1 Kft. alapítója, a cég2, melynek a felperes volt a képviselője és kézbesítési megbízottja 2021. július 26. napjáig, értékesítette az üzletrészét egy természetes személy részére. A felperes pedig ugyanezen a napon aláírta a feddhetetlenségi nyilatkozatot, melynek 6. pontja így szólt:

„Nincsen offshore cég – vagyis a 1996. évi LXXXI. törvény meghatározása szerint ellenőrzött külföldi társaság – sem az én, sem a velem egy háztartásban élő hozzátartozóm tulajdonában.”

[10] Az első cikkben sérelmezett közlés vonatkozásában elsődlegesen azt szükséges rögzíteni, hogy a sérelmezett írás a felperest „offshore-lovag gyanúsak” nevezi. A szöveg PK 12. számú állásfoglalás szerinti értelmezése alapján az írás a felperest nem offshore cég tulajdonosaként, hanem olyan személyként írja le, aki ilyen jellegű cégek működtetésében, akár tulajdonosként, akár vezető tisztségviselőként érdekelt. Az írás ezt követően így folytatódik: „Miért mondjuk, hogy felperes gyanús?”, majd egyértelműen rögzíti azt, hogy mely tények alapján minősíti a felperes eljárását gyanúsak az újságíró, ahogy a feddhetlenségi nyilatkozatot aláírta. Az írás e körben kitér arra, hogy ugyanazon a napon írta alá a felperes a feddhetlenségi nyilatkozatot, amelyik napon egy általa vezetett magyar gazdasági társaságból kiszállt egy offshore cégnek minősített társaság, amely utóbbinak szintén a felperes volt a képviselője. Az írásban megjelenítésre került az offshore cégnek

minősített társaság alapítói határozata is, amelyet a felperes hozott, mint ezen cégnek a képviselője.

Az alperesi írás tehát nem csak hogy valós tényeket közölt, hanem a szerkesztésével egyértelművé tette, hogy mely tények alapján tekinti a felperes eljárását „offshore- lovag gyanúsak.” Ilyen körülmények között a minősítés való tényeket nem tüntetett fel hamis színben.

[11] A második cikk címében a hazugságra utalás egy erőteljes megfogalmazás a feddhetetlenségi nyilatkozat megtételére vonatkozóan, azonban ezen írás is tartalmazza azon tényeket, amely alapján az alperesi újságíró ezen következtetését levonta. A cikkbe is beágyazásra kerültek azon okiratok, amelyben a felperes saját magát két alkalommal is egy offshore vállalkozásnak minősíthető cég tulajdonosaként tüntette fel, ebből következően az írás következtetése éppen a felperes saját korábbi nyilatkozatai alapján nem volt valótnak.

[12] A harmadik cikk vonatkozásában a másodfokú bíróság visszautal az első és második cikknél kifejtettekre.

[13] A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy a fentiek alapján jelen ügyben nem kellett azt vizsgálnia, hogy az alperesi újságíró a foglalkozása gyakorlása során a tőle elvárt körütekintést tanúsította-e vagy sem, az ún. New York Times-doktrína alkalmazása nem volt szükséges [New York Times v Sullivan, 376 45 254 (1964), 36/1994. (VI. 24.) AB]. A felperes ugyanis saját maga tett olyan nyilatkozatokat, amelyek szerint az ún. offshore cég tagja és csak az alperesi cikkek megírását követően jelezte a cégbíróság felé, hogy elírás történt a korábban csatolt iratokban. Az alperesi cikkek tehát nem csupán tényekről számoltak be, hanem olyan tényekről, amelyek a felperestől származtak. Az alperesi írások valóságtartalmát pedig semmilyen mértékben nem érinti az, hogy a felperes valamilyen cégjogi nyilatkozatot előterjesztett-e a társaság tulajdonosaként, tagjaként, mivel az alperesi írásokat kiváltó állításokat éppen a felperes tette meg a 2021. február 8. és június 8-án kelt nyilatkozataiban. A fókuszban lévő közéleti téma nem igényelte annak felvetését, hogy jogi szempontból a nyilatkozatot tevő jogosult volt-e nyilatkozatot tenni.

[14] A másodfokú bíróság azon felperesi érveléssel, miszerint az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy ténylegesen a tulajdonában állt a cég², kapcsolatosan hangsúlyozza, hogy a fentiek szerint korábban éppen felperes maga tett ilyen nyilatkozatokat. A közhiteles nyilvántartás beszerzésére vonatkozó felperesi előadás körében pedig megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes a 11. sorszámú beadvány első oldalának utolsó bekezdésében maga nyilatkozik úgy, hogy a állam Állam az ott bejegyzett cég vonatkozásában tulajdonosokról szóló igazolást nem állít ki.

[15] A felperes fellebbezése nem volt megalapozott, ezért másodfokú bíróság kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a másodfokú perköltség viselésére. Az alperesi jogi

képviselő munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és a 4/A. §-a alapján állapította meg 200.000 + áfa összegben.

[16] A fellebbezési illeték összege a fellebbezéssel igényelt sérelemdíj, tehát az 1.000.000 forinthez igazodva, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján 80.000 forint. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a Pp. 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése alapján, továbbá az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2023. január 17.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Virág Csaba s.k.
bíró